A Magyar Katona Ifjúság Népi Forradalmi Szövetsége felhívása

A honvédelmi minisztériumban megalakult a Magyar Katona Ifjúság Forradalmi, Népi Szövetsége előkészítő bizottsága, mely az alábbi felhívással fordul a magyar katonaifjúsághoz:

Bajtársak, honfitársak!

Az elmúlt nehéz napok tragikus eseményei megmutatták, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetsége szervezetei messze elmaradtak a fiatalok igényeitől, s alkalmatlanokká váltak ifjúságunk tevékenyére. Egyben bebizonyosodott, hogy nem használhatók tovább azok a szervezeti keretek sem, amelyekben a DISZ működött. A hadseregben működő DISZ-szervezetek is eszközei voltak az elmúlt hat esztendőben a Rákosi—Gerő-klikk népellenes politikájának.

A Magyar Katona Ifjúság Forradalmi Népi Szövetsége mélységesen elítéli azt a politikát, amely a tragikus napokban is kísérletet tett arra, hogy katonaifjúságunkat népünktől elválasztja. Katona ifjúságunk azonban meghiúsította ennek a politikának a végrehajtását. Ezzel kivívta egész dolgozó népünk, ifjúságunk őszinte szeretetét, megbecsülését.

Bajtársak!

Felhívunk benneteket, hogy azonnal kezdjetek hozzá egységetekben megszervezni, megalakítani a Magyar Katona Ifjúság Népi Forradalmi Szövetségének helyi szervezeteit. Egységesíthető válasszatok egy küldöttet a legközelebbi időben összelülő katonaifjúsági konferenciára. Ennek a konferenciának lesz a feladata:

1. Kimondani a magyar honvédségben, a Magyar Katona Ifjúság Népi Szövetségének megalakulását.

2. Elfogadni a szövetség ideiglenes programját és a szervezeti szabályzatát.

Honfitársak, szilárdan álljatok minden időben népünk és új nemzeti kormányunk mögött, amely harcol az új, demokratikus Magyarországért. Népünkkel együtt követeljük a szovjet hadsereg azonnali kivonását Budapestről és a legrövidebb idő alatt hazánk egész területéről.

Ne tűrjetek soraitokban rendbontókat!

Szilárdítsátok meg minden erőnket népünk nemzeti forradalmának fegyelmét!

Akadályozzátok meg a néppel együtt minden féle rendbontást, biztosítsátok nap mindnapjait restaurációt! Előre a néppel tűzön, vízen át a független, demokratikus Magyarországért!

A Magyar Katona Ifjúság Népi Forradalmi Szövetsége előkészítő bizottsága.

A néppel tűzön vízen át!

A Petőfi Sándor Katonai Politikai Akadémia Forradalmi Katonatanácsának felhívása a magyar dolgozókhoz, forradalmi ifjúságunkhoz, katona bajtársainkhoz!

Honfitársaink!

Akadémiánk egész személyi állománya már október 23-án reggel kiáltványában hitet tett a forradalmi ifjúság jogos és igazságos követelései mellett, melyben örömmel üdvözöltük az ifjúság bátor kiállását a súlyos bűnökkel szemben, amelyek ifjúságunkat és egész nemzetünket sújtották. Az önkény kormánya, a nemzetáruló vezetők azonban nem akarták megballani a tömegek hangját. Tragikus eseményeknek kellett bekövetkezni; magyar vérnek kellett ömlöznl Budapest utcáit, hogy a bátor forradalmi ifjúság a néptől, a katonaktól támogatva elsöpörje ezeket a néppel szembeforduult, hatalmukhoz görcsösen ragaszkodó vezetőket.

Mi, katonák a dolgozó nép szolgálatára esküdtünk fel, mely eskü így szól: „békében és háborúban egyaránt népünk igaz fiához méltó módon viselkedem, becsülettel élek és halok".

Az elmúlt napok véres eseményei közepette is hűek maradtunk kiáltványunkhoz, és népünkhöz tett esküinkhöz. Akadémiánk tisztjei és katonái nem támadtak a dolgozók és a forradalmi ifjúság jogos és igazságos mozgalmára. Egyetlen cél vezetett és vezet bennünket: meggyötört és megkínzott hazánknak mielőbb kiharcolni a szabadság és függetlenség, a demokratikus rendszer és a néphatalom alapján álló békéjét.

Most a kormányon van a sor. Mi bízunk ebben a kormányban, amelyet egy hatalmas forradalmi, népi mozgalom emelt a hatalomra, Világos előttünk, hogy időt, lehetőséget kell adnunk a kormánynak mindannyiunk által támogatott programjának megvalósításához. Egyetértünk azzal, hogy ennek legelső feltétele a véres testvérharc beszüntetése, melynek további folytatása egész nemzeti létünket fenyegeti. Éber figyelemmel kísérjük követeléseink maradéktalan megvalósítását. Ugyanakkor élesen' elhatároljuk magunkat azoktól, akik a magyar ifjúság és az egész nép nagy harcát arra akarják felhasználni, hogy a nép hatalma, a szocializmus ellen törjenek. Veletek együtt elszántan harcolunk a népi forradalom megdöntésére törekvők ellen.

FORRADALMI IFJÚSÁG!

Az elmúlt napokban fegyverrel a kézben harcoltatok a független, demokratikus, szabad magyar hazáért. Most, amikor véget vetünk a gyilkos testvérharcnak segítsétek a Néphadsereget, a ti hadseregeteket a rend, a béke, a nyugalom helyreállításában.

JELENTKEZZETEK A REND HELYREÁLLÍTÁSÁÉRT HARCOLÓ NEMZETŐRSÉGBE!

Budapest, 1956. október 29.

PETŐFI SÁNDOR KATONAI POLITIKAI AKADÉMIA FORRADALMI KATONA-TANÁCSA

TISZT VAGYOK

CSÉPÁNYI LAJOS honvéd százados (a Petőfi Sándor Katonai Politikai Akadémia hallgatója) verse

Tiszt vagyok, s a tisztességem
én ma abba' látom,
hogy legis-legelsősorban
Hazámat szolgálom!

Tiszt vagyok, s egy ország vére
csörgedez szívemben,
mikor arra gondolok, hogy
honvéd-tiszt lehettem!

Tiszt vagyok, s e büszkeségem
nem való hiába, —
én vagyok ma Zrínyi Miklós
késő unokája!

Tiszt vagyok, — s seregem ma
Kossuth verbuválta!
És nevével indulnék ma
győzelmes csatára!

Tiszt vagyok, — s én Petőfinek
édes öccse lennék,
mert „a néppel tűzön-vízen..."
én is Véle mennék!

Budapest, 1956. október 5.

Hősök között

„Mind hősök ők, mind férfiak,
Mind hű és hazafi."

E nagyszerű szavak jutnak eszébe annak, aki a felkelők között jár. Ezek a fiatalok, idősebbek, férfiak, nők több mint egy hete utcáik hősi harcukat a magyar nép szabadságáért. Igaz ügyért harcoltak és harcolnak ma is. A magyar nép megújhodásáért, a magyar haza szabadságáért, a független demokratikus Magyarországért. Ezek között a derék: hazafiak között szent a forradalom ügye. Szilárd, valóban öntudatos forradalmi fegyelem forrasztja össze soraikat. Vérükkel pecsételték meg ezt a fegyelmet. Szilárd, eltökélt szándékuk, hogy szabadságharcukat méltóan a magyar szabadságharcosokhoz a végső győzelemig folytatják. Az új magyar honvédség sorai-ban még sokat fogunk róluk hallani a hősökről.

Magyar katonák! Ezek a derék hazafiak most azt kérnek bennetek, támogassátok dicső harcukat, álljatok melléjük egy emberként. Az egész magyar néppel együtt tudjátok, velük hazánk szabadságáért, függetlenségéért.

Ezek között a derék hazafiak között sok a fiatal, megérdemlik, hogy ott legyen helyük az új magyar honvédség tisztikarában.

Magyar katonák, előre a dicső forradalmárokkal, együtt a magyar nép szabadságáért.

Mátrai — Nádas

Légy forradalmi, nemzeti!

Győri Illés György verse

Eljött, amire régen vágytál,
itt az óra, az alkalom.
Tépd le bajtárs a haza láncát!
Virágozz, nőjj forradalom!

Szavadra lesett spicli-horda,
s ha nem hazudtál eleget,
ha nem álltál a spicli-sorba,
ellened fogták fegyvered.

Nem szégyenkezik már a holnap:
a hadsereg harcba fogott.
Eltűztük már az árulókat,
néhány gyáva tábornokot!

Bajtárs, kezedben fegyveredet
most mutasd meg, hogy végre vagy!
Bajtárs, népedhez hű szívedtel
magyar hazádat el ne hagyd!

Bajtárs, véres a pesti utca,
testvéried vére folyt ki ott.
Aki magyar, mindenki tudja,
te is tudod, hogy ott mi volt.

Érzed, amit a néped érez.
Hát úgy tégy, ahogy ő teszi!
Bajtárs! Szabad napokra ébredsz:
légy forradalmi, nemzeti!

Katonák hangja...

Mi, a rákospalotai alakulat légvédelmi tüzérei üdvözöljük az OLP felhívását. Személyi állományunk együttérző lelkesedéssel elfogadta a felhívás minden pontját és ha kell, fegyveresen is támogatja népünk igaz harcát. Ezt egyébként már négy nappal ezelőtt is kijelentettük Rákosfalva és Újpest lakosságának.

Közöljük Budapest dolgozó népével, drága magyar testvéreinkkel, hogy a légvédelmi tüzérségre az egész magyar nép, a forradalom számíthat.

A rákospalotai légvédelmi tüzéregység személyi állománya

*

A fentiekkel kapcsolatban Paál százados bajtárs, a 9420 légvédelmi egység parancsnoka a következő nyilatkozatot tette:

— Az utolsó csepp vérünkig küzdünk népünk szabadságának és függetlenségének megvédéséért. Nincs köztünk, tisztek és sorkatonák között választ, szívben és lélekben egyek vagyunk: magyarok!

Váradi Róbert honvéd nyilatkozata:

Megesküdtünk, hogy népünk igazáért „tűzön, vízen átmegyünk. Amikor kiűzöt a forradalom, elsőzőr azt hittük, hogy ellenforradalmi klikkel állunk szemben és azok ellen kell harcolnunk, akik kapitalista restaurációt akarnak. Készen is álltunk a népi hatalom megvédésére. Most már azonban világos előttünk, hogy nem így volt. Dolgozó népünk szállt sikra, hogy elvesse az eddigi gyilkos politikát. Ami országszerte folyik, az a nép érdekében történt. Elszánt elhatározásunk, hogy a tömeg, apáink, anyáink, testvéreink ellen soha nem fogunk fegyvert, mert a mi harcunk igazságos harc, mi vagyunk a nép és a hadsereg a népé.

Követelés a kormányhoz! Felhívás a magyar néphez!

Mi, az Országos Légvédelmi Parancsnokság beosztottjai Budapesten és vidéken a további, az eddiginél súlyosabb vérontás elkerülése végett a magyar dolgozó népnek teljes egyetértésben követeljük:

1. A Magyarországon állomásozó mindennemű fegyvernemi szovjet alakulat azonnal kezdje meg a kivonulást a mi hazánkból.

2. A Budapesten állomásozó és a tűzszünetet állandóan megszegő szovjet alakulatokat *12 órán belül vonják ki Budapestről!* A hátrahagyott szovjet sebesülteket teljes felépülésükig, illetve a sértetlen átadásig ugyanúgy kezeljük, mint a magyar sebesülteket.

3. A Magyar Kormány rádióban leadott nyilatkozatát követően azonnal olvassák be a szovjet nagykövet és katonai attasé nyilatkozatát a szovjet csapatok azonnali kivonulásáról. Amennyiben ez nem történik meg, a néphadsereg légvédelme és légiereje *fegyveresen áll ki* az egész magyar dolgozó nép követelése mellé!

4. A Nagy Imre elvtárs által vezetett kormány mögötti összes kormányok által megkötött katonai és gazdasági szerződéseket fel kell mondani, mert az addig kormányok a nagytől idegenül, külső nyomásra cselekedtek.

A néppel tűzön, vízen át!

Az Országos Légvédelmi Parancsnokság valamennyi beosztottja.

Budapest, 1956. október 30.

Nyilatkozat az Országos Légvédelmi Parancsnokság felhívásáról

A forradalom egyik legdöntőbb követelése volt, hogy hazánk függetlensége érdekében a magyar nemzet, a magyar nép 1848 hagyományának nyomdokain haladva valóban nemzeti hadsereget építsen fel, amely hűséges a néphez, amely becsülettel fogja teljesíteni a haza függetlenségének és a magyar nép békés építőmunkájának védelmét.

Az Országos Légvédelmi Parancsnokság felhívásával teljes mértékben egyetért a hadosztály személyi állománya és ha kell, fegyveresen áll a magyar dolgozó nép mellé.

Ügyis mint képviselő, ügyis mint hadosztályparancsnok, teljesen egyetértek azzal a felhívással, hogy bontsanak fel minden szerződést, amelyet az előző bűnös kormány kötött és a jövőben a dolgozó nép széles rétegeinek meghallgatása mellett kössék meg az ilyen szerződéseket.

Ezt akarjuk és biztosak vagyunk abban, hogy új kormányunk magáévá tudja tenni és végre is tudja hajtani követeléseinket.

KÖRNYEI JÓZSEF ezredes, országgyűlési képviselő

Kik azok az ávósok?

Népárulók kezében, erőszakszervezetként működött az elmúlt években hazánkban az ÁVH. Egyenruhájuk, módszereik, tevékenységük gyűlöltté tette őket minden magyar ember, hadseregünk minden becsületes katonája előtt...

Gyűlölt tevékenységük koronájaként résztvettek az elmúlt napokban a forradalmi ifjúság elleni aknamunkában és fegyveres harcban. Soraikban ott találjuk azokat, akik nem ismernek hazát, embert, szülőt, testvért, de az emberi becsülettől sincs fogalmuk.

Ők voltak azok, akik meggyilkolták, megsebesítették azokat a fiatalokat, akik október 23-án este a rádióhoz mentek, hogy ott az ifjúság jogos követeléseit az ország népével tudassák.

Ők voltak azok, akik csütörtökön a tüntetők közül megsebesült fiatalokra géppisztolyaikkal tüzeltek. Ők voltak azok, akik az első napon, kedden, foglyul ejtett sebesült fiatalokat egy pincébe dobták anélkül, hogy őket elsősegélyben részesítették volna.

Ők voltak azok, akik hadseregünkben igyekeztek megszervezni az úgynevezett „spicli"-rendszert, hogy más emberek lelkiismerete árán tegyenek félre becsületes embereket az útjukból.

Hazaárulókkal, gyilkosokkal, ellenségeinkkel állunk szemben. Olyan ellenséggel, akiknek további tevékenységét minden erőnkkel meg kell akadályoznunk, akiket a leghatározottabban le kell fegyvereznünk!

Kár lenne a konkrét példákat sorolni.[1] Tudjuk, kikkel állunk szemben. Tudjuk azt is, hogy mi a feladatunk. A nép mellett, a néppel együtt kell harcolnunk azért, hogy a kékszalagos sapkák hajdani viselői, akik most polgári ruhában próbálnak megbújni, többé ne árthassanak népünknek!

F. Tz.

BUDAPESTI KÉPEK

Üllő út, Túl a Nagyvárad téren. Fegyveres magyar katonák állnak. Felkelők? Ez a szó egymagában nem foglalja magában, nem tükrözi vissza elég híven az ember érzéseit. Hazafiak, Hősök. Állnak, lövésre kész fegyverrel, tüzelésre készen. Ezen az úton most aligha haladhat át az, aki a forradalom ellensége.

Üllő felől lovaskocsi közeleg. A fegyverek zárja csattan, aztán felhangzik a parancs.

— Állj!

Az idős parasztember nagyot ránt a gyeplőn.

— Hóha Sárga, hó Ferkó!

A két ló moccanatlanul megáll.

— Hova? Merre?

Az öreg paraszt megtörli a délelőtti esőtől átázott bajszát.

— Ennivalót hoztam fiúk! Most már végleg ennyem a föld!

Azzal lehajszálódik szekerétől, s az út melle kezdi rakosgatni, amit a kocsiderék rejt. Szalonna, kolbász, friss házi kenyér, sonka kerül elő.

A katonák állnak szótlanul. Toporognak, egyikük ajkára sem akarózik jönni a szó. Az öreg már végzett, s ők még mindig hallgatagon nézik. Amaz sem szól, csak dolgavégezetten felkászálódik szekerére, s aztán nagyot ránt a gyeplőn.

— Gyi Sárga, gyi Ferkó!

Már megfordult a szekérre! a két ló, amikor az öreg visszakiált.

— Fogjasszák egészséggel, bajtársak! Maguknak hoztam.

Rákóczi út. A Divatcsarnoktól nem messze. A nemzetőrség tagjai — katonák, rendőrök, fiatalok — puskával, géppisztollyal cirkálnak az utcán. Kedd este van. A Rákóczi út sötét, kihalt. Vajon mit rejt hallgatag csendje?

Az egyik ház kapuja óvatosan kinyílik. Először csak egy fej jelenik meg benne. A nemzetőrök akaratlanul is megtorpannak, a fegyverek csöve önkénytelenül is feljebb emelkedik.

Idős néni lép ki a kapun. A kezében nagy teáskanna, a másikban kis fehér abroszba kötött batyú.

— Fiaim! — mondja félhangosan és hívja maga felé őket.

A nemzetőrök néhány pillanatig szótlanul néznek, aztán az egyikük szólal meg.

— Teát hoztam, meg fehér kalácsot. Szegény asszony vagyok, másom nincsen, de ezt jó szívvel adom. Hideg lesz az éjszaka.

A fiatalok arcán felenged a szigor. Már ott állnak az idős asszony körül. Csak egyikük figyel éberen továbbra is. Míg felváltják a társai.

Már isszák a forró teát, amikor a nénike megjegyzi.

— Ne haragudjatok rám, fiúk, mert csak a kapuig merészkedtem. Gyáva vagyok.

A fiatalok arca élő kérdőjellé változik. Egymásra néznek, aztán az egyikük megszorítja az öregasszony kicsiny kezét.

Mondjátok meg, emberek, lehet gyáva az, aki ilyen tettre képes?

Prukner Pál